

IPCC med mangelfull og tvilsom synteserapport

Ole Henrik Ellestad*

IPCC synteserapport avsluttet arbeidet med AR6 et halvt år senere enn planlagt grunnet en streik blant 'forfatterne': AR6 har feilaktige forutsetninger som delvis er lagt på forhånd, og forfekter alarmerende tilstander markedsført som klimakrise uten at dette fremgår av delrapporten om årsak og virkning.

Innledende eksempel

Av 54 vitenskapelige artikler om skadeomfang fra ekstremvær som [Roger Pielke jr. hadde gjennomgått](#), viste 53 arbeider ingen økte tendenser eller skadeomfang relatert til brutto nasjonalprodukt. De utplukkede synteserapport-forfatterne valgte imidlertid å referere det ene arbeidet med enkelte økte tendenser. Formuleringer som 'kan ikke utelukke muligheten' er heller ikke spesielt vitenskapelig. Det er ikke slik en rapport som hevder å bygge på vitenskapen, skal fremstå.

IPCCs synteserapport

20. mars 2023 publiserte IPCC sin [Synteserapport](#) som siste del av de tre delrapportene (AR6 2021 og 2022); Arbeidsgruppe 1 'The Physical Science', Arbeidsgruppe 2 'Impacts on Climate Change', Arbeidsgruppe 3 'Progress in Limiting Emissions' samt tre tidligere delrapporter siden AR5 (2013/14). Synteserapportens første del 'Summary for Policymakers' (SPM) kom først, deretter hoveddelen som er tilpasset den politisk vedtatte SPM – motsatt prosedyrer i vitenskapelige rapporter.

Rapporten ble et halvt år forsinket grunnet en [streik blant 'forfatterne'](#). Det er ikke kjent hva årsaken til dette kan ha vært. Det er likevel interessant at liknende fenomener inntreffer også i andre sammenhenger. I rekonstruksjon av historiske temperaturer (PAGES2k) trakk flere av forfatterne seg fra en publisering fordi den ikke holdt faglige mål (2019). Det er velkjent at dette prosjektet langt fra holder faglige mål (Se McIntyres blog [Climate Audit](#)). Likevel blir det en del av forutsetningen for rapporten.

SPM har en 8-siders 'faktaomtale' godkjent/revidert av representanter for regjeringer. Den er således et politisk dokument tilpasset årsakssammenheng om drivhusgassenes betydning. Senere i rapporten kombineres dette med effekter, fremtidige utslippsscenario og med anbefalte tiltak. Det manipulerende er at dette retorisk er ikledd vitenskapens kappe og ikke presentert som et politisk ønskemål fra de som trekker i trådene bak rapporten (se kommentarer om premisser [omtalt av CLINTEL](#)).

Viktige formelle endringer innebærer at terminologien er endret fra å definere RCP-scenario (*Representative Concentration Pathways*) til SSP (*Shared Socio-Economic Pathways*). Ifølge omtaler har dette skapt forvirring om hva som er det mest ekstreme scenario.

Dessverre bygger de på forhåndsdefinerte utslippsscenario som det er bred oppfatning om at de er urealistisk høye. Feilaktige bruk av ulike scenario [er omtalt her](#), likeledes en del [merkverdigheter fra AR6](#).

Satellittmålinger viser lavere temperaturøkning

Det paradoksale er at mens AR6 utkommer publiseres et annet viktig arbeid om temperaturmålinger basert på satellitter fra 1979 ([Cheng-Zhi Zou et al.2023](#)), kommentert [av Ross McKittrick](#). Ved amerikanske NOAA hadde 'STAR-metodikk' (også av Zou) for behandling av temperaturmålinger fra satellitt gitt høyere trendverdi (0.16 °C per tiår) som var enda høyere enn for 'konkurrerende' satellitt RSS (0,14 °C). UAHs verdi på 0,1 °C per tiår ble dermed nedvurdert til tross for å være fra et ledende universitetsmiljø. Zous nyere verdi for midlere troposfære (1–10 km) viser 0,09 °C per tiår, hvilket stemmer godt med UAHs verdi.

Grunnlaget for AR6s høye verdier for CO₂-sensitivitet (effekt ved dobling) svekkes betydelig. Diverse verdier vises i tabellen med først IPCCs benyttede beste verdier i ulike rapporter før alternative publiserte verdier følger.

Transient Climate Response (TCR) Best Estimates			
Report	Best or central estimate	Overall range	Page or source data
	°C/2xCO ₂	°C/2xCO ₂	
Charney, 1979	2.0	1.0 to 3.0	page 9
FAR, 1990/1992	~2.1	1.0 to 3.0	p. xi, TCR not calculated used temp at 2090
SAR, 1995	2.1	1.0 to 3.5	p. 315, TCR not explicitly calculated used temp at 2090
TAR, 2001	1.8	1.1 to 3.1	page 67 & 527
AR4, 2007	1.8	1.0 to 3.0	page 749, 801
AR5, 2013	NA	1.0 to 2.5	page 84
AR6, 2021	1.8	1.2 to 2.4	page 7-8
Lindzen & Choi, 2009	0.5	NA	ERBE data
Lindzen and Choi, 2011	0.7	0.5 to 1.3	ERBE & CERES
Christy & McNider, 2017	1.1	0.84 to 1.36	UAH Lower Troposphere
Soon, et al., 2015	0.44	0.31 to 1.76	Data from paper
Idso, 1998	0.4		Data from paper
Newell & Dopplick, 1979	<0.25		Tropics only
Lewis & Curry 2018	1.2	0.9 to 1.7	page 6060

Utover IPCCs valg ligger øvrige beregninger gunstig an i forhold til ønsket nivå for Parisavtalen på 1.5 °C.

De mest omfattende arbeider om drivhusgassers betydning er ikke med i denne tabellen (flere arbeider av [Weijingarden & Happer](#), mellom 2018 og 2023), ei heller [F. Miskolczi, H. Harde, A. Ollila](#) er med i tabellen eller AR6. Men de ligger alle i et område som faller innenfor 1,5 °C. Og de viser at det ikke foreligger noe grunnlag for 'tipping point' eller andre skremsler. Vanndamp og CO₂ går mot optisk metning og økning har liten tilleggs effekt.

IPCC har ikke tatt med de mest moderne arbeider i sin vurdering, men har basert sitt utgangspunkt på reviderte arbeider innen egne rekker som noe overraskende har greid å komme frem til en øket CO₂-sensitivitet i en periode hvor alt peker mot fallende verdier. Påfallende fordi IPCC har som prinsipp å ikke benytte egne verdier, men velge dem fra publiserte artikler.

Konklusjon

AR6 er allerede basert på et utvalg av forutsetninger som er utdatert ved publisering både om økt CO₂ effekt som drivhusgass, valg av utslippsscenario og at det ikke observeres økende tendens til ekstremvær. I tillegg verdsetter de ikke fordelene ved økt temperatur og CO₂ for plantevekst og matproduksjon. Det må kalles skivebom selv om man kan finne interessante omtaler om delemerer dypt inne i de faglige deler av fagrapportene.